

individuálního vzdělávacího plánu ve školách, které vzdělávají žáky podle § 16 odst. 9, přičemž tyto školy dosud nemají z důvodu přechodného období vypracován školní vzdělávací program (žáci na 1. stupni ZŠ s diagnostikovaným lehkým mentálním postižením).

Závěrem této kapitoly je třeba připomenout, že informace z inspekčního elektronického zjišťování jsou pouze kontextovým doplňkem zjištění týkajících se implementace společného vzdělávání ve školním roce 2016/2017. Z pohledu kvality práce školských poradenských zařízení v oblasti společného vzdělávání je stěžejní realizace hodnocení průběhu poskytování poradenských služeb, které bude (s ohledem na skutečnost, že jde o zcela novou zákonnou kompetenci České školní inspekce) systematicky a prostřednictvím prezenční inspekční činnosti prováděno ve školním roce 2017/2018.

3 **Problematické oblasti**

V návaznosti na svá zjištění poukazuje Česká školní inspekce na několik oblastí, které lze v rámci hodnocení aktuálního stavu implementace společného vzdělávání považovat za nejvíce problematické.

Administrativní zátěž

Významným problémem, který dle zjištění České školní inspekce významně komplikuje úspěšnou implementaci společného vzdělávání, je výrazný nárůst činností administrativní povahy. S implementací koncepce společného vzdělávání do činnosti škol je spojeno velké množství nové dokumentace, výkaznictví a úprav dokumentace stávající. Školy musely aktualizovat své kurikulární dokumenty¹⁴, školní řády a v některých případech školy upravovaly také kritéria pro přijímání dětí a žáků, přičemž v řadě případů již školám v souvislosti s těmito činnostmi nezbýval prostor na promyšlení vlastních vzdělávacích strategií.

V souvislosti s přípravou podpůrných opatření 1. stupně školy provádějí a zaznamenávají pedagogickou diagnostiku, sestavují PLPP a minimálně každé 3 měsíce vyhodnocují jejich účinnost. Spolu s dalšími souvisejícími dokumenty (např. pro zajištění informovanosti zákonných zástupců) představuje podpora 1. stupně pro každého žáka zpracování cca 5 různých dokumentů. Velké množství škol je přitom přesvědčeno, že v mnoha případech je podpora 1. stupně jen nezbytným, nikoliv však postačujícím krokem pro zajištění potřebné podpory stupně vyššího, a jde tedy z jejich pohledu pouze o formální záležitost. Pokud by bylo zřejmé, že podpora na úrovni 1. stupně není dostačující, bylo by sice možné uplatnit rovnou podpůrné opatření 2. stupně, nicméně řada školských poradenských zařízení v praxi preferuje uplatnit nejprve podporu 1. stupně, což školy respektují. V celé řadě případů se v průběhu školního roku prvotní odhad škol potvrdil, žáci v těchto případech byli následně převedeni na základě nového doporučení ŠPZ do vyššího stupně podpory.

V případech potřeby asistenta pedagoga pro konkrétního žáka, kdy je podle metodiky Národního ústavu pro vzdělávání (<http://www.nuv.cz/t/ap-met-doporuceni>) vedle diagnostiky žáka ve školském poradenském zařízení potřeba také diagnostika provedená v prostředí školy, představuje provedení této diagnostiky mj. využití 4 záznamových listů pracovníkem školského poradenského zařízení (záznam „žák“, „interakce žák – spolužáci“ apod.) a 5 záznamových listů pedagogem školy (subjektivní pohled, pozorování žáka o přestávce apod.). K tomu je třeba přidat také žádosti o souhlas zasílané zřizovateli, o zřízení funkce asistenta pedagoga zasílané školskému poradenskému zařízení k doporučení a následně odboru školství krajského úřadu nebo samostatnou žádost o finanční podporu.

Za značnou zátěž na straně školy lze považovat také potřebu dvojí agendy pro žáky s pod-

14 Česká školní inspekce s cílem podpořit školy a ulehčit jim administrativní úkony v oblasti společného vzdělávání doplnila systém InspIS ŠVP sloužící k usnadnění formálních aspektů tvorby a administrace školních vzdělávacích programů o modul umožňující zjednodušenou tvorbu individuálních vzdělávacích plánů.

